

พระราชดำรัส

พระราชทานแก่นิสิตมหาวิทยาลัยมหิดล

ในโอกาสเสด็จพระราชดำเนินมาทรงดนตรีเป็นการส่วนพระองค์

ณ หอประชุมราชแพทยาลัย โรงพยาบาลศิริราช

วันเสาร์ที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๑๕

วันนี้ยินดีที่มาก แม้จะต้องขอโทษที่มาช้าไปเกือบเดือนหนึ่ง ตามที่ได้เชิญให้มาร่วมสนุกกันกับทั้งนักศึกษา และครูบาอาจารย์ของมหาวิทยาลัยมหิดล ได้เชิญมาให้มาในเดือนที่แล้ว กลับมาเดือนนี้ ต้องขออภัยในที่นี้ด้วย และขอแจ้งว่าในวันนี้ผู้ที่มาด้วยลดไปหนึ่งคน คือ หมายเลข ๖ ไม่มีอะไรเลย แต่ว่าโดยเหตุที่ เวลานี้เป็นระยะที่ต้องสอบก็เครียดมาก ต้องดูหนังสือเพราะกลัวจะสอบไม่ได้ดี ถ้าสอบไม่ได้ดีก็จะถูกดู จึงขอลากิจในวันนี้ และโดยเฉพาะมีเหตุที่ว่า พรุ่งนี้ ทั้งหมายเลข ๕ และ หมายเลข ๖ จะไปต่างจังหวัดทั้งวัน ไปจังหวัดกาญจนบุรี มีภาระกิจที่วัดเทวสังฆาราม ตามที่กรรมการได้เชิญไปทำพิธีที่วัด พรุ่งนี้จึงจะไม่มีเวลาที่จะทอหนังสือ โดยถือโอกาสลากิจ และเพื่อที่จะปฏิบัติภาระกิจของตนได้ในวันพรุ่งนี้ ฉะนั้น วันนี้จึงมีผู้แทนของฝ่ายลูก ก็มีหมายเลข ๕ มาหนึ่ง และก็คงด้วยเหตุนี้ที่ว่า มาหนึ่งหน่วยเท่านั้นเอง จึงแต่งตั้งให้ส่วยบาดดา

ฉะนั้น ก็อารัมภบทแสดงสถานะการณ์แล้ว ก็จะต้องขอแจ้งว่ายินดีอย่างยิ่งที่ได้มาพบกับทุกคนในวันนี้ โดยเฉพาะมีเหตุผลหลายประการ

ประการแรก ก็อย่างที่อาจารย์หมอสีฟันได้แจ้งแล้วว่า มาเพื่อที่จะมาโฆษณาและชักชวนสมทบทุนมูลนิธิ อานันท์มหิดล ความจริงมูลนิธิอานันท์มหิดลนี้ ก็มีความผูกพันกับมหาวิทยาลัยมหิดล ในครั้งที่เป็นมหาวิทยาลัย แพทย์ศาสตร์มาตั้งแต่ต้น คือ เมื่อจวนจะเป็นเวลา ๑๕ ปีแล้ว ได้ตั้งทุนสำหรับส่งผู้ที่สำเร็จปริญญาตรี จาก มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ ไปศึกษาวิชาการชั้นสูง ณ ต่างประเทศ และทุนแรกของมูลนิธิก็คือ เป็นแพทย์ ฉะนั้น ความผูกพันระหว่างมูลนิธิอานันท์มหิดลกับมหาวิทยาลัยมหิดล นี้ก็มีอย่างมากมาย และมูลนิธิ ณ บัดนี้ ก็ได้เจริญเติบโตขึ้นมากจึงสามารถส่งนักศึกษาที่สำเร็จปริญญาตรีในเมืองไทยจากมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ได้เป็นจำนวนนับว่าไม่น้อยนัก ทำให้สามารถช่วยในการศึกษาชั้นสูงของบ้านเมืองได้ แต่ต้นกำเนิดก็มาจาก มหาวิทยาลัย แพทย์ศาสตร์หรือมหาวิทยาลัยมหิดลนี้เอง จึงขอโอกาสได้มาแจ้งให้ทราบว่า ข้อนี้ ทำให้เป็นความยินดีอย่างหนึ่ง อีกอย่างหนึ่งที่สำคัญมากก็คือ ได้มาพิจารณาความจริงพิจารณามานานแล้ว แต่ก็มาพิจารณา ณ บัดนี้ เพราะมาอยู่ต่อหน้าท่านทั้งหลายว่า การมาเยี่ยมมหาวิทยาลัยมหิดลนี้มีความหมายอย่างยิ่ง เพราะว่า ด้วยเหตุว่าผู้ที่อยู่ใน มหาวิทยาลัยนี้ล้วนเป็นผู้ที่กำลังศึกษาในวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการแพทย์และสิ่งที่จะสนับสนุนการแพทย์ทั้งนั้น และผู้ที่เป็นแพทย์หรือสนใจในการแพทย์ ต้องมีคุณสมบัติอย่างพิเศษอย่างยิ่งมากกว่าผู้อื่น เพราะว่าการแพทย์นั้น

เกี่ยวข้องกับร่างกายของคน แต่ละคนจะมีความสำคัญ สิ่งสำคัญสำหรับตัวหลายอย่าง แต่ว่าสิ่งที่สำคัญที่สุดก็สิ่งที่อยู่กับตัวตลอดเวลา คือกายของตัว จะหนีไปไหน จะไปในที่ใด กายของตัวก็ต้องไปด้วย จึงเป็นสิ่งที่น่าสนใจที่สุด และเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดสำหรับตนเอง สำหรับการแพทย์ก็เป็นวิชาที่จะรักษาให้กายนั้น ซึ่งเป็นสมบัติของตนที่ใกล้ชิดที่สุด ให้สมบัติของตนนั้น คงอยู่ตลอดเวลา มีความแข็งแรงมั่นคง และหาทางที่จะเสริม ให้แข็งแรงตลอดไป ให้ยืนอยู่ได้นาน ๆ ก็คอยดูว่าโฆษกจะยืนอยู่ได้นานเท่าไร คือ แม้จะอายุมากแล้วโฆษกก็ยังยืนอยู่ได้ มีโรคเบียดเบียนก็ยังมาช่วยให้แข็งแรงได้ และแม้จะบางที่ขาาก็จะยืนอยู่ได้ตลอดรายการ และยิ้มด้วยความยิ้มแย้มแจ่มใส ด้วยความปลื้มปริ่ม โฆษกนี้ก็ได้ปฏิบัติต่อหน้าที่ในด้านการแพทย์มาตลอด และตอนที่ขาพนักนั้นกำลังปฏิบัติหน้าที่อยู่ ด้วยอำนาจบุญที่ได้ บุญกุศลที่ได้ทำในเวลานั้น ก็ฟื้นมาได้โดยฉับพลัน และมารับใช้ท่านทั้งหลายได้ในวันนี้ ฉะนั้นที่พูดถึงว่า การแพทย์และการกระทำในทางแพทย์นี้ การปฏิบัติงานในทางการแพทย์ ก็เป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้คนเราอยู่ได้ ตอนนั้นก็ลืมเหลือบดูไปข้างหลังว่าเขายืนอยู่ก็รู้สึกว่าเขาจะน้อยใจ แต่ว่าที่ให้อยู่อย่างนี้ ก็แสดงว่าทุกคนที่อยู่บนเวทีนี้แข็งแรงเต็มที่ จึงยังไม่บอกให้นั่ง เพราะว่าการที่จะพูดอะไรก็ต้องมีข้อพิสูจน์ให้ดูแต่มาพิสูจน์แล้วก็เข้าใจว่า ให้เขานั่งดีกว่า เพราะว่าเดี๋ยวจะหมดแรง และก็การมาวิสัญญีฯ ดังนี้ ก็จะทำให้เสียไป เพราะว่าถ้าสมมุติว่าเข่าอ่อนไปเดี๋ยวจะมาคัดค้านว่า ที่พูดว่า แรงบุญและการที่มาอยู่ที่นี้ทำให้แข็งแรง จะเป็นหมิ่นไป ขอให้นั่งเสียก่อน แต่ว่าผู้ที่โฆษกโดยแท้คือโฆษกยังไม่ต้องนั่ง ส่วนคนที่อยู่ข้างล่างจะนั่งก็ได้ ที่ยังไม่ได้นั่งจะทำให้คนอื่นที่อยู่ข้างหลังมองไม่เห็น ที่จริงนั่งถ่ายรูปก็ยังได้ ที่มาพูดถึงมาที่นี้และมีความพอใจความสบายใจ ก็เพราะว่ามาอยู่ในหมู่ถ้าเป็นครูอาจารย์ก็เป็นแพทย์และเกี่ยวข้องกับการแพทย์ทั้งนั้น ถ้าเป็นพวกนักศึกษาที่วันหนึ่งก็จะเป็นแพทย์หรือเป็นผู้ที่มีความรู้เกี่ยวข้องกับการแพทย์ ที่จะสนับสนุนเพื่อรักษาสิ่งที่ทุกคน บุคคลทุกคนต้องการให้แข็งแรง คือกายของตัว ดังนี้ จึงเป็นสิ่งที่ต้องสังเกตและจะต้องถือว่า เป็นจิตใจของผู้ที่สนใจในด้านนี้อย่างยิ่งก็คือ ความตั้งใจที่จะปฏิบัติหน้าที่ของด้านการแพทย์ทุกคนที่มาอยู่ในที่นี้ ที่เป็นอ่อนไป แต่ก็รู้ว่า มีผู้ที่สนับสนุนและผู้ที่จะให้ความช่วยเหลือให้อยู่ได้ ก็เชื่อว่าจะทั้งครูบาอาจารย์ ทั้งเป็นนักศึกษา ก่อนที่จะได้รับหน้าที่หรือตั้งใจที่จะรับหน้าที่ในด้านนี้ ก็ต้องเป็นผู้ที่เข้มแข็ง ผู้ที่ได้ตั้งใจแน่วแน่ว่า สามารถจะสามารถที่จะปฏิบัติงานที่ได้ตั้งเอาไว้หมายความว่า ทุกคนที่อยู่ในที่นี้ต้องเป็นคนที่มีความตั้งใจแน่วแน่ และเข้มแข็ง และจิตใจแน่วแน่และเข้มแข็งนี้ ก็เชื่อว่า ด้วยความเข้มแข็งนี้เองจะรักษาไว้ได้ต่อไป รักษาไว้เพื่ออะไรก็รักษาเพื่อที่จะทำหน้าที่ปัจจุบันนี้คือ ผู้ที่เป็นอาจารย์ก็สอนให้ดี ผู้เป็นนักเรียนก็เรียนให้ดี และก็เรียนเพื่ออะไร เรียนเพื่อให้ได้ความรู้ในอันที่จะปฏิบัติงานในอนาคต งานในอนาคตโดยเฉพาะผู้ที่เรียนกึ่งงานก็นำความรู้นั้นไปปฏิบัติในสาขาที่ตนได้เรียนได้โดยเฉพาะ แต่เมื่อทุกคนมีความเข้มแข็งและความปรารถนา ปรารถนาที่ตั้งไว้ตั้งแต่ต้นที่จะเข้ามาเรียนในมหาวิทยาลัยมหิดลนั้น จะเป็นปรารถนาที่กว้างกว่า ยิ่งกว่าที่วิชาที่ได้เรียนโดยเฉพาะอย่างคนที่เรียนที่จะรักษาโรค ก็ต้องเรียนเกี่ยวข้องกับวิชาชีววิทยา เกี่ยวข้องกับร้อยแปดที่ท่านทั้งหลายรู้ดีกว่ามาก เพราะกำลังเรียนและกำลังปวดหัวอยู่ แต่ว่าเมื่อเรียนเสร็จแล้วต้องทราบดีว่า เมื่อปฏิบัติมันไม่ใช่เฉพาะปฏิบัติในด้านวิชาที่เรียน ต้องปฏิบัติในฐานะที่ตนเป็นคนที่เป็นผู้ที่เป็นที่พึ่งของผู้อื่น การเป็นที่พึ่งของคนอื่นไม่ใช่จะสามารถมีความรู้ในทางหลักวิชาโดยเฉพาะก็หาไม่ ต้องมีความรู้ในด้านอื่นด้วยอย่างน้อยต้องทราบถึงจิตใจของคนอื่น แม้จะไม่ได้เรียนโดยเฉพาะในทางจิตวิทยาก็ต้องทราบถึงจิตวิทยา ต้องทราบถึง

วิธีการปกครอง ต้องรู้เรื่องภาษาที่จะติดต่อกับคนอื่น และจะต้องโดยเฉพาะในทางจิตใจนี้ ต้องรู้ว่าหน้าที่นี้มันกว้างขวางมากกว่าวิชา คือ ต้องมีหน้าที่เป็นเกียรติแก่มหาวิทยาลัย แก่ตนเอง และมีเมตตาจิตต่อผู้อื่น เห็นคนมีความทุกข์ก็ต้องไปบรรเทาทุกข์นั้นให้ลดลงไปอันนี้ซึ่งเป็นข้อสำคัญของผู้ที่จะเรียนในด้านวิชาแพทย์และวิชาเกี่ยวข้องกับการแพทย์จะต้องฝึกจิตใจให้มีความเมตตา และพยายามที่จะบรรเทาความทุกข์ของผู้อื่น การบรรเทาทุกข์ของผู้อื่นก็มีหลายวิธี นอกจากวิธีในหลักวิชาโดยตรงก็มีวิธีที่จะเอาอกเอาใจเห็นอกเห็นใจผู้อื่นนั้นเป็นทางหนึ่ง วิธีทางอ้อมอีกทางหนึ่งต้องมีที่ว่าทุกคนจะต้องปฏิบัติตนให้เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม เป็นตัวอย่างแก่สังคม ตัวอย่างแก่ผู้ที่ทำงานในด้านต่าง ๆ ในด้านอื่น ๆ ด้วยให้เห็นว่าผู้ที่มีวิชาความรู้ทางด้านการแพทย์และในด้านที่เกี่ยวข้องกับการแพทย์ สามารถที่จะจัดงานต่าง ๆ ให้มีระเบียบเรียบร้อยโดยที่การปกครองมีระเบียบและสามารถที่จะให้คนทั่ว ๆ ไปมีความสุขก้าวหน้าเข้าไป ทั้งนี้ก็หมายถึงวิชาที่ท่านทั้งหลายจะต้องสนใจ ก็มีวิชาการปกครองด้วย วิชาทางเศรษฐกิจก็ต้องมี เพื่อที่จะช่วยให้บุคคลอื่นมีความสุขได้ เพราะว่าความสุขนั้นก็จะต้องอาศัยวิชาอื่น ๆ ด้วย ฉะนั้นที่อยากจะพูดในวันนี้ก็มีแค่นี้ว่า ผู้ที่อยู่ในที่นี้และกำลังศึกษาในด้านวิชาต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัยนี้ จะต้องมิจิตใจกว้างขวางมีความเข้มแข็ง มีวินัยในตัวเองและมีความรู้รอบตัวมากมาย อันนี้ที่บอกตั้งแต่ต้นว่ายินดีที่ได้มาพบกับท่าน เพราะว่าเหมาะเอาว่าทุกท่านมีคุณสมบัติเหล่านี้อยู่ในตัว อาจจะเป็นการพูดอย่างค่อนข้างกลักลอกนิดหน่อย ที่มาขอร้องให้เป็นอย่างนี้ แล้วก็ถือว่าท่านเป็นแล้ว แต่ว่าท่านทั้งหลายอยากจะช่วยส่วนรวมจริง ๆ ท่านเป็นอย่างนี้แล้ว ก็จะสามารถช่วยส่วนรวมได้ ถ้าไม่เป็นเมตตาจิตต่อผู้อื่น ก็ด้วยเหตุนี้เอง ที่เวลาสำเร็จการศึกษามีการปฏิญาณตนว่า จะปฏิบัติตนอย่างนี้อย่างที่ว่ามีคุณสมบัติอย่างว่า ก็ขอให้ฝึกฝนให้มีคุณสมบัติอย่างว่านี้ เพื่อให้ได้ชื่อเสียงว่า ผู้ที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยมหิดลนี้เป็นคนที่ใจได้ และเมื่อเราเป็น สมมติคนใดเป็นคนที่ได้ชื่อว่าใจได้แล้ว เชื่อได้ว่าจะมีความสุขมาก ก็ขอได้วิสัยเกี่ยวข้องกับเรื่องราวที่ ในความเป็นนักศึกษาที่ดีเป็นประโยชน์แก่ส่วนรวมและต่อตนเองได้แค่นี้ และจะมีโอกาสที่จะมาพูดจาอะไรมาน้อยแล้วแต่โฆษกต่อไป และถ้ามีความสงสัยใด ๆ ก็ท่านทั้งหลายสามารถที่จะมีคำถามขึ้นมาได้ มาผ่านโฆษก ๆ ก็ตอบเองได้ หรือมาถามก็ได้ว่ามีปัญหาใดที่จะตอบเพราะว่าวันนี้มาก็ตามคำเชิญของทางมหาวิทยาลัย และของนายกสโมสรก็มีหลายอย่างที่จะต้องสนองตอบตามที่ได้ขอมาที่บอกว่าให้ถามมาอีกผ่านทางโฆษกก็ไม่ใช่ว่าจะเลียงคำขอที่สำคัญที่นายกสโมสรได้ขอเมื่อกี้ว่า ขอเพลงประจำมหาวิทยาลัย ความไม่ได้ลืมนแต่อย่างไม่มี inspiration ถ้าต่อไปก็คงได้แล้วยังดึกเตือนกันอย่างนี้เป็นระยะ ๆ ก็คงสำเร็จในที่สุด เพราะว่าการตักเตือน การให้คำตักเตือนนี้บางทีก็น่าเบื่อเหมือนกัน เวลาท่านผู้ใหญ่มาให้โอวาทกับผู้น้อย ท่านผู้น้อยก็ฟังแล้วก็บางทีก็อ่อนใจว่า ท่านผู้ใหญ่มาพูดอยู่นั้นแหละ ดึกเตือนโน่น ตักเตือนนี้ แต่ว่าต้องถือหลักว่า ถ้าไม่ตักเตือนมันอาจจะลืมนได้ ถ้าไม่มีโอวาทเป็นระยะ ๆ คนเราก็อาจจะลืมน และหมดความตั้งใจและลืมนหน้าที่ไปได้ ฉะนั้น ตามที่คนหมู่มากได้มาตักเตือนคนหมู่น้อยให้แต่งเพลงเสียที ก็เป็นการดี ทำให้ไม่ลืมนว่ามีหน้าที่ที่จะต้องมียกผู้พันที่จะต้องแต่งเพลงให้ เพราะว่า รับไว้แล้วว่าจะแต่งเพลงให้ จึงขอรับคำตักเตือนของคนหมู่มากมาพิจารณา และความจริงได้ทำยิ่งกว่านี้ดีกว่าพิจารณา ได้เริ่มลงมือแล้วก็ทุกคนอาจจะไม่เชื่อว่าจะลงมือแล้ว จึงต้องขอมาแสดงหลักฐานว่าลงมือแล้วมีอยู่ในกระเป๋านี้เอง ตอนนี้ท่านทั้งหลายนี้ดีมาก พูดคนเดียวเอาเศษกระดาษออกมาจากกระเป๋าก็เชียร์กันใหญ่เศษกระดาษนี้ก็มีขีด ขีดบนเศษกระดาษนี้ ไม่ได้ขีดเอง ให้โรง

พิมพ์เขาขีดพับมาเป็นสี่ ถ้าพับเป็นสองก็เป็นขีดอยู่บนกระดาษอยู่ดี ถ้าเอาออกมาก็ยังคงเป็นขีดอยู่มีแต่ขีดแต่ไม่มีเขียนก็หมายความว่า นี่ได้ทำตามคำตักเตือนแล้ว ได้เริ่มพิจารณาที่จะเขียนและก็อดส่ำเสียกำลังกายไปเหยียบกระดาษมา ๑ แผ่นแล้ว ซึ่งไปเหยียบกระดาษ ๑ แผ่นนี้ ก็ไม่ใช่ง่าย ๆ เพราะว่ากระดาษนี้อายุสัก ๑๐ ขวบได้แล้วแล้วในห้องต้องขยายให้ทราบว่ามีของมากแล้วก็ของที่อยู่ก่อนก็วางไว้ก่อนจึงอยู่ข้างใต้แล้วก็ค่อย ๆ สะสมของขึ้นมาวางหนังสือทั้งราชการ ทั้งไม่ราชการวางทับ ทับ ๆ เข้าไปและวางเครื่องวิทยุอยู่บนยอด และกับวิทยุก็มีสายอากาศ จากสายอากาศก็มีเพดาน ฉะนั้น กว่าจะชุดเศษกระดาษนี้ขึ้นมาก็นับว่าเหน็ดเหนื่อยอย่างยิ่ง จึงต้องขอความกรุณาจากท่านทั้งหลายว่า การที่ได้อดส่ำไปชุดเศษกระดาษนี้ขึ้นมาเพื่อเขียน ก็นับว่าเป็นผู้ที่ขยันหมั่นเพียรอย่างยิ่งแล้ว แต่มากกว่านี้ที่นำขึ้นชมรู้สึกสมควรจะตบมือ คืออีกหน้าหนึ่งของกระดาษที่มีตัวหนังสือไม่ใช่ตัวหนังสือแต่เป็นขีดเขียนเอาไว้แล้ว เขียนนะไม่ใช่ขีดเท่านั้นเอง แล้วก็ขีดนี้ก็จุดเริ่มต้นของที่จะเป็นเพลงได้ ฉะนั้นก็ขอรับรองว่า ไม่ลืมและก็ได้ตักเตือนว่าควรจะมีเพลงสำหรับมหาวิทยาลัยที่กำลังดำเนินก้าวหน้าด้วยดีตามโครงการ ๑๐ ปี ซึ่งล่วงมาหลายปีแล้วก็ขออดใจสักหน่อยอาจจะยังมีหวังที่จะได้เพลง แต่ว่าอย่าให้การรอคอยเพลงทำให้ท่านทั้งหลายมีความขี้เกียจที่จะศึกษา และสำเร็จการศึกษาไปจากมหาวิทยาลัยนี้ คือเพลงนี้ จะเป็นเพลงของมหาวิทยาลัยไม่ใช่เฉพาะของนักศึกษา ของผู้สำเร็จการศึกษาแล้วก็เพลงของผู้นั้นเหมือนกันจึงขอว่าถ้าทุกคนเรียนดี ๆ แล้วก็ทำความชื่นใจแก่ผู้ที่จะแต่งเพลง เพลงก็อาจจะออกมาเร็วกว่าแล้วก็อาจจะทันก่อนที่ท่านทั้งหลายจะสำเร็จการศึกษาไปได้รับปริญญา ไปปฏิบัติงานตามหน้าที่ ก็ในคำขอที่ว่า ขอเพลงก็มีการแถลงข่าวเพียงแค่นี้ ในเรื่องที่ขอต่อไป นอกจากที่จะขอโอวาท ก็ถ้าถือว่าที่พูด ๆ ไปนี้ ขอให้ถือว่าเป็นโอวาทไปเสีย ก็ได้ปฏิบัติมาแล้ว ต่อไปก็ขอให้เล่นเพลง ก็จะเล่นเพลงให้ฟัง เพลงนี้ก็ได้อ้อมมาตั้งเกือบปีกับเกือบหนึ่งเดือน ทำด้วยความเข้มแข็ง ซ้อมอย่างดุเดือด คนที่มาซ้อมทุกวัน ๆ ที่มาซ้อมระยะหลังนี้วันนี้ไม่มีมา คือวงดนตรีนี้เป็นวงดนตรีที่ยึดต้องโฆษณาว่าไม่มีวงดนตรีในโลกนี้ที่ดีกว่าวงดนตรีนี้ คนที่ซ้อมเพลงได้ดี ๆ แล้วเขาไม่มาเล่นแต่คนที่ไม่ซ้อมเขาจะมาเล่นวงดนตรีนี้จึงประกอบด้วยคนที่ไม่ได้ซ้อมมาเลย วงที่ซ้อมมาแล้วไม่ได้มาจะมาปี่หน้า ก็ถ้าหากว่าการเล่นเพลงบอกว่าให้เล่นเพลงหนึ่งจะไปเล่นอีกเพลงหนึ่งก็อย่าถือสาอันนี้ก็เป็นเรื่องที่จะโทษโทษกเท่านั้นเอง เพราะว่าโฆษกมีไว้สำหรับโทษ ถ้าเพลงไม่ดีก็โทษโทษเขา ถ้าเพลงดีก็ไม่ต้องโทษโทษเขา บอกว่าวงดนตรีนี้ยอดเยี่ยม ต้องให้โฆษกเอาไว้ให้โฆษกมาพูดต่อไปได้ เพราะว่าโฆษกนี้อยากจะพูดมากเกินไป แต่ว่าก็ต้องยั่ว ถ้าไม่ยั่วจะถอนฟันรำไป หมู่นี้ก็ไม่ค่อยถอนฟัน คราวที่แล้วมาก็ยังมีแรงดีแต่ไม่ได้ถอนฟัน แต่มาขูดฟันให้ ขูดฟันด้วยความรุนแรงมากจึงได้ขอต่อรองว่า เมื่อขูดแล้วขอขูดฟันเพียงครั้งเดียวของปากก็ได้สนองตามคำขอ แล้วเวลาเสร็จแล้ว มายิ้มแยะ ๆ ๆ บอกว่ามันเกินครึ่งไปหน่อย แต่ว่าวันอังคารหน้าก็จะมาขูดอีกครั้งหนึ่ง ก็เข้าใจว่ากว่าครึ่งเหมือนกัน ฉะนั้น วันอังคารหน้าครบ ผู้ที่ขูดนี้น่ากลัวจะพูดไม่ได้เพราะว่าปากบวมหมด แต่ว่าจะมีปาก ๑ ปากครึ่ง เพราะว่าคราวที่แล้วทำครึ่งปากกว่า วันอังคารหน้าก็คงมาขูดอีกครั้งปากกว่า ก็รวมเข้าไปแล้วก็ปี่ ๑ ปากครึ่ง แล้วก็ปี่หน้าเวลาจะมาในงานเช่นนี้ ก็ถ้าจะต้องให้ขูดก่อนให้ครบปาก จะได้พูดคล่องกว่า เพราะฉะนั้น ตอนนี้อย่าให้โฆษกวิเศษมาต่อเรื่องทำอะไร สำหรับให้คนปากบวมได้ และทำให้คนปากบวมให้หายบวมได้ ทำอย่างไรดีตามวิชาการที่ได้สอนกับลูกศิษย์และได้มาสอนกับผู้ที่เป็นคนไข้ด้วยว่าฟันนี้ต้องขูดจะได้ไม่ต้องใส่ฟันปลอมและวิธีใส่ฟันปลอมจะได้ไม่ต้องใส่ฟันมีวิชาดี ๆ ก็ขอเชิญ

โทษกรรมทั้งโทษกรรมที่ได้อุปการมาดีแล้ว และบัดนี้ก็คงต้องถือเป็นโทษที่เต็มตัวแล้วไม่ใช่โทษกรรม โฆษกเชิญมาโชว์เซฟอันนี้ก็ขอมอบหน้าที่ให้แก่โฆษกผู้ยืนเก่ง และโฆษกสำรองผู้ที่จะเป็นโฆษกแท้ ๆ ในวันนี้”

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ทรงพระราชทานพร

“ตอนนี้ถึงรายการที่จะให้พรตามที่เป็นประเพณีมาว่ามาอย่างนี้ มาสนุกด้วยกัน มาครึกครื้น มาแสดง และแลกเปลี่ยนไม่ทราบว่าคุณคิดหรืออะไร และก็แลกเปลี่ยนอะไรบ้าง ทั้งได้มาช่วยกันบริจาคเพื่อมูลนิธิอานันทมหิดลด้วย ในที่สุดก็ต้องมีการให้พร ซึ่งทุกปีก็เคยอธิบายอยู่เสมอว่า การให้พรนี้ก็เป็นพลังอย่างหนึ่งที่จะทำให้ผู้ที่อยากปฏิบัติได้สำเร็จสมปณิธานสมความตั้งใจ การที่จะสำเร็จได้รับพรและทำได้สำเร็จสำหรับนักศึกษา ก็หมายความว่าสามารถที่จะเรียนรู้ มีความรู้จากที่ได้เรียนในห้องเรียนและได้ท่องหนังสือ พยายามที่จะหาความรู้ เพื่อผ่านการสอบไล่ให้ได้ ได้ปริญญา ได้เกียรติ และได้ความสามารถเพื่อปฏิบัติหน้าที่ของตนต่อไป พรนี้ก็จะช่วยให้สามารถผ่านพ้นอุปสรรคต่าง ๆ เหล่านี้ได้ แต่ว่าต้องทราบว่าพรนั้นเป็นกำลังใจ แต่ละคนก็ต้องช่วยกันส่งเสริมตนเอง สะสมพลังในตัวโดยมีความขยันหมั่นเพียรและความตั้งใจดี ถึงจะครบถ้วน แต่อย่างไรก็ตามขอให้ปณิธานที่ตั้งใจเอาไว้ ความตั้งใจที่จะหาความรู้และสำเร็จได้ผ่าน การสอบไล่ มีพลังในตัว เพื่อที่จะปฏิบัติหน้าที่ขอให้ทำสำเร็จ ขอให้สามารถที่จะมีกำลังใจความตั้งใจ ความมั่นคงอยู่ และสามารถหาความรู้เพื่อประดับตนเองเป็นอาวุธสำหรับสู้ในชีวิต ขอให้ทุกคนได้ประสบความสำเร็จรุ่งเรือง สิ่งใดที่คิด ที่ดี ที่งามขอให้เป็นแก่นตน แก่ทุกคนเพื่อให้ทุกคนประสบแต่ความสุข ความก้าวหน้า และความดีงามทุกประการ ขอจงสำเร็จการศึกษา สำเร็จตามความต้องการทุกประการ”